

Köln, 8 Mart 2010

Dayanaksız İddialarla ve Gizli Tanık Senaryolarıyla Adalet Dağıtılamaz

Cumhuriyet gazetesi Ankara temsilcisi ve yazar Mustafa Balbay'ın tutuklanmasının üzerinden tam bir yıl geçti. Bir yıl, özgür insan için kısa bir süredir; ancak, hemen hemen her gün halkla – konuşarak ve yazışarak - diyalog içindeyken, özgürlüğü gasp edilmiş ve dört duvar arasında zoraki ikâmete mecbur edilmiş, dinamik ve üretici bir insan için, bitmek bilmeyen çile dolu bir süre olsa gerek...

Federasyonumuzun kuruluş tarihi olan 27 Mart 1994'ten beri, dünyanın - özgür insan için - en güzel ülkesi olan Türkiyemiz'den, Atatürkçü aydınlanmacılarımızı, hukukçularımızı, bilim adamlarımızı, gazetecilerimizi, yazarlarımızı Avrupa'ya davet ederek, paneller, konferanslar, sempozyumlar, seminerler düzenledik, düzenliyoruz. Halk dilinde toplanti olarak nitelenen bu **bilimsel buluşmalarda**, Cumhuriyet gazetesinden yazarlar, sık sık konuşmacı olarak aramızda oldular.

Mustafa Balbay da söz konusu toplantılarımıza katılan gazeteci-yazarlardandır. Zekî, nüktedan, dünyadan haberdar, ne dediğini bilen genç bir gazeteci-yazar. Her fırsatta, Türkiye'ye karşı yapılan her türlü önyargılı ve haksız saldırılar karşısında, Avrupa'daki Türklerin birlik ve beraberliğinin önemini vurgulamayı bir ödev bilen Balbay, Cumhuriyete dayalı demokrasi ve böyle bir demokrasinin işleyebilmesini mümkün kılan bağımsız kurumlar konusunda, gayet açık ve aydınlatıcı konuşmalar yapmıştır. Bu konuşmalarında ne "darbe" sözcüğünü telâffuz etmiştir ne de bu anlamda herhangi bir imada bulunmuştur. Atatürk Türkiyesi'nin temellerinin çok sağlam atıldığını, dolayısıyla cumhuriyete dayalı demokrasinin bilge halkımızın özgür iradesiyle gittikçe daha da çağdaşlaşacağını dile getirmiştir.

Partilerüstü bir kuruluş olarak, davet ettiğimiz yüzün üzerindeki Atatürkçü aydınlanmacının ortak görüşleri **"tambağımsız, laik, sosyal, üniter ve saygın bir hukuk devleti Türkiye ve cumhuriyetçi çağdaş bir demokrasi"** doğrultusunda olmuştur.

Bu satırların altını çizmekteki amacımız, Balbay ve onun gibi, tutuklanarak mağdur duruma düşürülmüş, onuruna düşkün insanlar için - yargılatanları ve yargılayanları - acındırmak ve merhamet dilemek de ğ i l d i r .

Söylemek istediğimiz ş u d u r : On yıllardan beri çok uzaklarda çalışmaktayken bile, ülkemizde atılan doğru ve isabetli adımlara içtenlikli ve tam destek vermiş kuruluş ve kişiler olarak; Türkiyemiz'in, *ciddî bir hukuk devleti olmaktan gittikçe uzaklaştırıldığı; yargı bağımsızlığının gittikçe yıpratıldığı; adalet dağıtımının gittikçe geciktiği, iktidarın kurumları güdümüne almak istediği* bir mecrâya sürüklendiğine üzülerken tanık olmaktadır. Bu nedenle endişelerimiz yoğunlaşmakta; güvenimiz sarsılmaktadır.

Her kurumun içinde yanlış yapanlar olabilir. Bu, yargıda bile kendisini göstermektedir. Örneğin: *"Ergenekon soruşturması"* adı altında yürütülen soruşturmada, dayanaksız iddialarla ve gizli tanıklarla adalet dağıtılabileceğinin şüphe götürdüğü kanısındayız...

Devletin geleceğinin dayanağı olan kurumların aslî görevlerine, bağımsız çalışmalarına ve sağlıklı işlemelerine zarar vermeden, emanet edilen yetkiyi kötüye kullanan bazı kişilerin – bu konuda yasal olarak denetleme görevini elinde bulunduran kurullar tarafından - görevlerinden alınmaları, bir

hakkaniyet, adalet ve sağduyu gereği olduğu gibi, aynı zamanda devletin itibarı ve bekası için de önemlidir.

Tutuklatma ve tutuklama heveslilerine - ölçü ve örnek almaları için - şunu anımsatmayı kaçınılmaz bir görev sayıyoruz: **Mustafa Balbay**'ın yetiştiği okul Cumhuriyet gazetesidir. Bu gazetenin yazarlarından **İlhan Selçuk, Mümtaz Soysal, Uğur Mumcu, Ali Sirmen** gibi Atatürkçü yetkin aydınlanmacılar, 12'li darbelerden büyük zarar görmelerine, zindanlara atılmalarına ve ağır işkenceye maruz bırakılmış olmalarına karşın - sayısı kabarık "kaçakların" yaptığı gibi - Türkiye'yi terketmemişler; haksızlığa, hukuksuzluğa, yolsuzluğa karşı onurlu mücadelelerini ülkemizde kalarak vermişlerdir.

Dolayısıyla, Balbay gibi, halka dayalı ve halk mayalı cumhuriyetimize ve demokrasiye inanmış, ülkesini seven bir kimsenin, Türkiye'yi terketme tehlikesinin bulunmadığı kesindir.

Bu durum, Prof. Haberal, tutuklu diğer rektörler, aydınlar, yazarlar ve emekli olmuş ordu komutanları gibi, Türk Milletine hizmet vermekten kıvanç duyan kimseler için de geçerlidir. Halkın sevgi ve saygısını kazanmış bu insanların tutuklu olarak yargılanmalarını anlamak, bağımsız düşünebilen insanlar için çok zordur.

Ne hazindir ki, cennet vatanımız, kendisini kurtaran Atatürk'ün düşünce sistemine sahip çıkan ve savunan aydınlarımız için neredeyse cehenneme çevrilmektedir. Totaliter rejimlerde yaşanan insanlık düşmanlığı gibi, iktidar partisini eleştiren her kişi ve kuruluş - felâket tellalları ve haysiyet cellâtları tarafından - derhâl "**Ergenekon yanlısı** ya da **darbe yanlısı**" olarak damgalanmakta, bu suretle de baskıcı iktidarın ömrünü uzatma oyunları sahnelenmek istenmektedir.

Türkiye'de ulusal birlik ve beraberliğin baş mimarı, devletimizin ve cumhuriyetimizin kurucusu Atatürk'tür. Atatürkçü olmanın suç sayıldığı ülkemizde, dün Atatürkçü aydınlanmanın savunucuları, kanlı bir biçimde, birer birer bedenlen halktan koparılıyorlardı. Bugün ise, birer birer zindâna atılarak halktan soyutlanıyorlar...

Eğer iktidar partisi, Türkiye'de birlik, beraberlik ve kardeşlik istemekte samimi ise, öncelikle şiddetle hiç bir ilgisi olmayan ve ülkesine büyük hizmetleri dokunmuş olan insanların - öğrencilerine, okurlarına, hastalarına, ailelerine yeniden kavuşmalarını sağlamalıdır. Aksi taktirde, yaygın bir kanı olan "**Ergenekon soruşturması siyasal bir rövanş ve bir misilleme ürünüdür**" ithamından kaçamayacaktır, kurtulamıyacaktır.

Başbakan "*Türkiye çok büyük bir ülkedir*" diyor... Evet doğrudur, Türkiye büyük bir ülkedir. Nüfus bakımından da büyüktür. Ancak , bir ülkeyi, bir ulusu, bir devleti büyük yapan değerler ne coğrafi ölçülerdir ne de sayısal ölçüler... Bir ülkeyi, bir ulusu, bir devleti b ü y ü k y a p a n d e ğ e r l e r , bilime katkısıyla, hukuka ve çağdaş değerlere bağlılığıyla ve halkın yönetme vekâleti verdiği devlet adamlarının büyüklüğüyle doğru orantılı olup, o ülkede, temel insan hak ve özgürlüklerine verilen önemle ölçülür...

Devlet adamının büyüklüğü ise, neyin, nerede, nasıl söyleneceğini bilmekle; Yarınki seçimleri değil, devletin yarınını düşünmekle ölçülür...

Dursun ATILGAN

Avrupa Atatürkçü Düşünce Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı